

[Startside](#) > ... > [Familierechtige Forhold Og Arv](#) > [Arv](#) > [Arv](#) > [Estonia](#)

Arv

 Estland

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodusposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

En arvelader kan foretage en dødsdisposition ved hjælp af et testamente eller en arvepagt. Testamentet kan være et offentligt testamente (notartestamente) eller et privat testamente. Arvelader kan til enhver tid tilbagekalde testamentet eller en del af det med et efterfølgende testamente eller en arvepagt. Dette gælder ikke for ægtefællers fælles og gensidige testamenter, da der findes særlige regler for ændring og tilbagekaldelse af disse.

Notartestamenter

Et notartestamente er et notarielt bekræftet testamente eller et testamente, som er oprettet af testator og deponeret hos en notar i en forsejlet kuvert.

I et notartestamente bekræfter en notar et testamente, som han eller hun har oprettet i overensstemmelse med testators testamentariske bestemmelser, eller testator udarbejder testamentet og forelægger notaren det med henblik på notariel bekræftelse. Et notartestamente skal underskrives af testator i nærværelse af notaren.

Et notarielt bekræftet testamente kan også oprettes af unge testatorer på mindst 15 år. En sådan testator behøver ikke samtykke fra sin værge.

Er der tale om et testamente, der deponeres hos en notar med henblik på opbevaring, overdrager testator personligt notaren sine testamentariske bestemmelser i en forsejlet kuvert, idet han/hun erklærer over for notaren, at det er vedkommendes testamente. I så fald udarbejder notaren et notarialdokument, hvorved det attesteres, at testamentet er blevet deponeret, og dokumentet underskrives af testator og notaren. Testator kan til enhver tid udtage et testamente, der er deponeret hos en notar. I så fald udarbejder notaren et notarialdokument, hvorved det attesteres, at testamentet er blevet udtaget, og dokumentet underskrives af testator og notaren.

Der er ingen grænse for notartestamenters gyldighed. De forbliver således gyldige, indtil de ændres eller tilbagekaldes.

Private testamenter

Et privat testamente er enten et testamente, der er underskrevet i nærværelse af vidner, eller et holografisk testamente.

Et privat testamente, der underskrives i nærværelse af vidner, behøver ikke at blive affattet af testator (og det behøver heller ikke at være håndskrevet), men det skal underskrives i nærværelse af mindst to vidner, der er i besiddelse af deres rets- og handleevne, og datoen for udarbejdelse af testamentet skal anføres i det. Vidnerne skal være til stede samtidigt ved underskrivelsen. Testator skal underrette vidnerne om, at de er blevet opfordret til at være vidner til udarbejdelsen af et testamente, og at testamentets indhold er udtryk for vedkommendes sidste vilje. Vidnerne behøver ikke at kende testamentets indhold. Umiddelbart efter at testator har underskrevet testamentet, skal vidnerne underskrive det. Vidnerne bekræfter med deres underskrift, at testator selv har underskrevet testamentet og efter deres bedste overbevisning er i besiddelse af sin retsevne og er i stand til at handle fornuftsmæssigt. En person kan ikke være vidne, hvis hans eller hendes slægtninge i opstigende linje eller livsarvinger, søskende eller disses livsarvinger eller hans eller hendes ægtefælle eller dennes slægtninge i opstigende linje eller livsarvinger er indsat som arvinger i testamentet.

Et holografisk privat testamente skal skrives af testator med vedkommendes egen håndskrift fra start til slut (det må ikke være maskinskrevet, udskrevet på en printer eller på anden måde udarbejdet mekanisk), og datoen for udarbejdelse af testamentet skal anføres i det. Et holografisk testamente skal underskrives personligt af testator.

Testator kan selv opbevare et privat testamente eller lade en anden opbevare det.

Et privat testamente bliver ugyldigt et halvt år efter udarbejdelsen, hvis testator stadig er i live. Hvis det private testamente ikke angiver den dato eller det år, hvor det blev udarbejdet, og det ikke på anden vis er muligt at fastslå tidspunktet for dets udarbejdelse, er testamentet ugyldigt.

Ægtefællers fælles og gensidige testamenter

Et ægtepars fælles og gensidige testamente er et testamente, som ægtefæller opretter i fællesskab, og hvori de udpeger hinanden som deres arving eller foretager andre dispositioner med hensyn til boet i tilfælde af deres død.

I et ægtepars fælles og gensidige testamente, hvor hver ægtefælle udpeger den anden som universalarving, kan ægtefællerne bestemme, hvem den efterlevende ægtefælles arvelod skal tilfalde ved vedkommendes død.

Et ægtepars fælles og gensidige testamente skal bekræftes notarielt. Notaren udarbejder et sådant testamente i overensstemmelse med ægtefællernes testamentariske bestemmelser, og ægtefællerne skal underskrive det i nærværelse af notaren.

En disposition i et ægtepars fælles og gensidige testamente kan tilbagekaldes af begge ægtefæller, mens de begge er i live. Et testamente, hvori en disposition tilbagekaldes, skal bekræftes notarielt. Dispositionen betragtes som tilbagekaldt, når den anden ægtefælle har modtaget en meddelelse om tilbagekaldelse af dispositionen, som meddeles ved en notariel procedure. Efter en ægtefælles død kan den efterlevende ægtefælle kun tilbagekalde sin disposition, hvis han eller hun giver afkald på den andel af boet, som er testamenteret til vedkommende på basis af det fælles og gensidige testamente.

Et ægtepars fælles og gensidige testamente bliver ugyldigt, hvis ægteskabet opløses før arveladers død. Det bliver også ugyldigt, hvis arvelader før sin død har begæret skilsmisse ved en domstol eller givet skriftligt samtykke til en skilsmisse eller er berettiget til at begære ægteskabet omstødt og har indgivet en sådan begæring til en domstol.

Arvepagter

En arvepagt er en aftale mellem arvelader og en anden person, hvor arvelader udpeger denne eller en anden person som arving eller legatar, pålægger vedkommende en testamentarisk forpligtelse eller en testamentarisk instruks. Arvelader og vedkommendes legale arving kan også indgå en arvepagt om, at arvingen giver afkald på forventet arv.

En arvepagt kan desuden omfatte ensidige dispositioner fra arveladers side. I så fald gælder de bestemmelser, der er fastsat i et testamente med hensyn til disse dispositioner.

Arvepagter skal udarbejdes og bekræftes af en notar. Arvepagter skal underskrives i nærværelse af en notar.

En arvepagt eller en disposition i en arvepagt kan annulleres eller tilbagekaldes, mens parterne stadig er i live

med en notarielt bekræftet aftale mellem parterne eller en ny arvepagt.

Hvis en arvepagt indgås under omstændigheder, der berettiger en ophævelse af aftalen i medfør af [retsplejelovens almindelige del](#), kan arvingerne ligeledes kræve denne aftale ophævet efter testators død, såfremt arvepagten er ugyldig, eller en af bestemmelserne heri er det.

Det er desuden muligt at tilbagekalde en arvepagt. Arvelader kan tilbagekalde en arvepagt, hvis der er adgang hertil ifølge arvepagten. Tilbagekaldelse kan også forekomme, hvis den arveberettigede har begået en strafbar handling over for arvelader, hans eller hendes ægtefælle eller slægtning i opstigende linje eller en af arveladers livsarvinger, eller hvis modparten forsætligt har tilsidesat hans eller hendes lovfæstede underholdspligt over for arvelader. Arvelader har desuden ret til tilbagekaldelse i en situation, hvor en af arvepagtens parter, som er forpligtet til at opfylde løbende forpligtelser — primært betaling af underholdsbidrag — over for arvelader i vedkommendes levetid, forsætlig og i væsentlig grad misligholder disse forpligtelser. Tilbagekaldelse af en arvepagt sker med en notarielt bekræftet erklæring, der tilstilles den anden part. Hvis der er adgang til tilbagekaldelse i en gensidig arvepagt, bliver hele aftalen ugyldig, hvis en af parterne tilbagekalder den, medmindre andet er anført i arvepagten. Retten til tilbagekaldelse af en gensidig arvepagt bortfalder, hvis en af parterne dør. Hvis en af parterne i en arvepagt dør, kan den efterlevende kun ophæve en disposition, hvis han eller hun giver afkald på den arvelod, der er tildelt vedkommende ifølge arvepagten.

2 Skal dødsboduspositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Notartestamenter og arvepagter registreres altid i registret for testamenter den første arbejdsdag efter den notarielle bekræftelse af notarialdokumentet. Derudover skal notarerne i registret for testamenter registrere alle ændringer af arvepagter, aftaler om ophævelse af arvepagter og erklæringer om tilbagekaldelse af arvepagter. Tilsidesættelse af registreringsforpligtelsen påvirker ikke testamentets gyldighed.

Udarbejdelsen af et privat testamente kan registreres i registret for testamenter af testator eller enhver anden person, der har de fornødne oplysninger om det private testamente, og som testator har anmodet om at foretage registreringen. Det er ikke obligatorisk at lade private testamenter registrere i registret for testamenter.

Notartestamenter og arvepagter registreres i registret for testamenter af den notar, der har attesteret testamentet eller arvepagten, eller som testamentet er blevet deponeret hos. I denne forbindelse skal notaren foretage en registrering i registret for testamenter eller sende en meddelelse herom til registret. Fra og med den 1. januar 2015 skal notarer ikke længere indsende meddelelser til registret for testamenter, men i stedet foretage ændringer af de relevante oplysninger i registret.

Enhver, der har kendskab til oprettelsen af et testamente, og som er blevet anmodet om at foretage den relevante registrering, kan indtaste oplysningerne i det private testamente i registret for testamenter via den statslige portal: <https://www.eesti.ee>.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsboduspositioner (f.eks. tvangsarv)?

Der er generelt ingen begrænsninger for oprettelsen af et testamente. På samme måde har testator normalt fuld råderet over et testamente, som han selv har oprettet.

Den frie ret til at testamentere indskrænkes dog af begrebet tvangsarv, som begrænser arveladers frihed til at efterlade sin formue til bestemte arvinger. Retten til tvangsarv opstår, hvis arvelader i kraft af et testamente eller en arvepagt har gjort en livsarving, forælder eller ægtefælle arveløs, og vedkommende ellers ville have været legal arving, og over for hvem arvelader ved sin død efter de familieretlige regler er forpligtet til at betale underholdsbidrag, eller hvis en arvelader har mindsket deres arvelod i forhold til det, som de ellers ville have haft ret til. Den, der har ret til en tvangsarv, kan således gøre et krav gældende over for de øvrige arvinger. Den pågældende kan således kræve et beløb udbetalt fra boet svarende til tvangsarven opgjort på grundlag af boets værdi. En person, som påberåber sig sin ret til tvangsarv, har ikke status som arving. Tvangsarvens størrelse svarer til halvdelen af den arvelod, som arvingen ville have haft ret til efter de arveretlige regler, hvis alle de legale arvinger havde vedgået arven.

Testators ægtefælle kan ud over sin arvelod gøre en personlig brugsret gældende til fast ejendom, der udgjorde

ægtefællernes fælles husstand, forudsat at ægtefællens livskvalitet forringes som følge af arven. Ifølge Riigikohus' retspraksis kan testators ægtefælle gøre denne ret gældende, uanset om han eller hun gør en subsidiær fordring gældende, og uanset om kravet udledes af et testamente (og) eller loven.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis arvelader ikke har efterladt et gyldigt testamente eller en gyldig arvepagt, fordeles arven efter de arveretlige regler. Hvis en arvelader ikke har oprettet et testamente eller en arvepagt, der omfatter alle dennes aktiver, fordeles den del, der ikke er omfattet heraf, efter de arveretlige regler. De legale arvinger er afdødes ægtefælle og slægtninge (i vid forstand), der er inddelt i tre arveklasser. Ægtefællen arver på lige fod med de legale arvinger.

De legale arvinger i første arveklasse er afdødes livsarvinger (børn, adoptivbørn, børnebørn osv.). De først tilgodesete er arveladers livsarvinger. I lighed med arvinger i første arveklasse arver ægtefællen et beløb svarende til et af arveladers børns arvelod, dog ikke mindre end en fjerdedel af boet.

Hvis der ikke findes arvinger i første arveklasse, tilgodeses arveladers forældre og deres livsarvinger (arveladers brødre og søstre) i næste arveklasse. Hvis begge arveladers forældre er i live ved arvefaldet, arver de hele boet med halvdelen til hver. Hvis afdødes far eller mor ikke er i live ved arvefaldet, overtager dennes børn, adoptivbørn og børnebørn osv. vedkommendes plads. Sammen med arvingerne i anden arveklasse arver ægtefællen halvdelen af boet.

Hvis der ikke findes arvinger i anden arveklasse, tilgodeses arveladers bedsteforældre og deres livsarvinger (dvs. arveladers tanter og onkler) i tredje arveklasse. Hvis alle arveladers bedsteforældre er i live ved arvefaldet, arver de hele boet ligeligt. Hvis en af arveladers bedsteforældre på faderens eller moderens side ikke er i live ved arvefaldet, overtages vedkommendes plads af den afdøde bedsteforælders børn, adoptivbørn og børnebørn osv. Hvis vedkommende ikke har livsarvinger, arver den anden bedsteforælder på samme side af familien vedkommendes andel. Hvis den anden bedsteforælder også er gået bort, arver vedkommendes børn, adoptivbørn og børnebørn osv. boet. Hvis enten begge arveladers bedsteforældre på faderens side eller begge arveladers bedsteforældre på moderens side er gået bort før arvefaldet, og de ikke efterlader sig livsarvinger, overtager bedsteforældrene på den anden side af familien og disses børn, adoptivbørn og børnebørn osv. deres plads. Bestemmelserne vedrørende arvinger i første klasse anvendes i tilfælde af efterkommere, der overtager pladsen som arvinger efter deres forældre.

Hvis arvelader var gift og ikke efterlader sig arvinger i første eller anden arveklasse, er ægtefællen universalarving.

Hvis arvelader ikke efterlader sig livsarvinger eller ægtefælle, indtræder de lokale myndigheder på det sted, hvor arven falder, som legal arving. Det sted, hvor arven falder, er arveladers sidste bopæl. Hvis arveladers sidste faste bopæl var i et andet land end Estland, men de estiske arveretlige regler finder anvendelse på dødsboet, fungerer Republikken Estland formelt som bobestyrer.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Dødsbobehandlingen varetages af den estiske notar, som indledte skiftet, hvis arveladers sidste bopæl var i Estland. Notaren registrerer i dødsboregistret, at skiftet er indledt. Hvis afdødes sidste bopæl var i udlandet, behandler den estiske notar kun boet for så vidt angår fast ejendom, der er beliggende i Estland, forudsat at bobehandlingen ikke kan finde sted i udlandet, eller at det udenlandske skifte ikke omfatter den faste ejendom, der er beliggende i Estland, eller det arvebevis, der er udfærdiget i det andet land, ikke anerkendes i Estland.

Arvesagen behandles af en estisk notar, herunder når arvesagen behandles i Estland i henhold til artikel 4 til 15 og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 107-134).

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Erklæringer om vedgåelse af og afkald på arv skal forelægges den notar, som forestår bobehandlingen. Erklæringer kan også bekræftes notarielt af en anden notar, som derefter fremsender erklæringen til den notar, der behandler boet.

Desuden har visse embedsmænd ved de estiske konsulater adgang til at legalisere erklæringer om vedgåelse af eller afkald på arv. Disse embedsmænd skal straks fremsende de erklæringer, som de legaliserer, til den notar, der behandler boet.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Ifølge bestemmelserne om legater har legatarer ret til at kræve, at bobestyreren udleverer legatet til dem. For at modtage legatet skal legataren forelægge bobestyreren en anmodning om realisation af legatet. Testator kan udpege en arving eller en legatar som bobestyrer. Hvis testator ikke har udpeget en bobestyrer, fungerer arvingen som bobestyrer.

Da bestemmelserne om vedgåelse af eller afkald på arv også anvendes, når det gælder accept af og afkald på legater, indebærer manglende indsendelse af en erklæring om afkald på legatet inden for den fastsatte frist for at give afkald, at man accepterer legatet. Hvis legataren ønsker at give afkald på legatet, skal erklæringen herom indgives inden for den frist, der er fastsat i lovgivningen, og som er på tre måneder efter arveladers død og underretningen om, at man har ret til at modtage et legat.

Som led i dødsbobehandlingen skal notaren kontakte alle de legatarer, der nævnes i testamentet, og oplyse dem om deres rettigheder med hensyn til legatet. Før indsendelse af anmodningen om realisation af et legat, har legataren ret til at indhente oplysninger om legatet. Ligesom det gælder for tiltrædelse af arv, er en erklæring om accept af eller afkald på et legat uigenkaldelig. For at understøtte legatarens rettigheder har denne ret til at anmode den notar, som behandler boet, om en særlig attest vedrørende krav, der udspringer af et legat.

Hvis legatet er en fast ejendom eller andre genstande, hvor ejendomsrettens overgang skal bekræftes notarielt, skal aftalen om overførsel af legatet mellem bobestyreren og legataren også bekræftes notarielt.

En legatar, som også er legal arving, har ret til legatet, selv om han eller hun giver arveafkald.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

En tvangsarv er et pengekrav, der fremsættes mod boet, og som skal forelægges arvingerne. Retten til tvangsarv opstår ved arvefaldet. Man behøver ikke at indgive en erklæring til notaren for at modtage sin tvangsarv.

Hvis en arvelader i kraft af et testamente eller en arvepagt har gjort en livsarving, forælder eller ægtefælle arveløs, og vedkommende ellers ville have været legal arving, og over for hvem arvelader ved sin død efter de familieretlige regler er forpligtet til at betale underholdsbidrag, eller hvis en arvelader har mindsket deres arvelod i forhold til deres legale arv, har de ret til at kræve en tvangsarv fra arvingerne.

Notaren skal på grundlag af en notarielt bekræftet anmodning fra en arving, en bobestyrer eller en person med ret til at modtage en tvangsarv, attestere attesten vedrørende kravet om tvangsarv. Modtageren af tvangsarven og arvens størrelse udtrykt som den legale arvelod skal angives i attesten vedrørende kravet om tvangsarv.

Man kan give afkald på retten til tvangsarv i kraft af en arvepagt, der indgås mellem arvelader og den person, som har ret til at arve. Arvepagten skal bekræftes notarielt.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til

national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Ved arvefald — dvs. ved arveladers død — overgår boet til arvingerne, som kan være arvinger i kraft af en arvepagt, testamentsarvinger eller legale arvinger.

Med henblik på at fastslå hvem der er arveberettiget, kan en arving, en fordringshaver, en legatar eller en anden, der har et krav mod boet, anmode om, at afdødes bo tages under behandling. En person, som ønsker, at en bobehandling indledes, skal kontakte en notar. Notaren skal udarbejde og notarielt bekræfte en anmodning til dette formål. Proceduren kan kun gennemføres af én notar. Hvis skiftet allerede er indledt af en notar efter anmodning fra en af ovennævnte personer, skal notarer, som efterfølgende modtager tilsvarende anmodninger, således videresende disse til den notar, som forestår bobehandlingen.

En arveberettiget kan enten vedgå eller give afkald på en arv. Fristen for at give afkald på retten til arv er tre måneder. Fristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor den arveberettigede får kendskab til eller burde have fået kendskab til dødsfaldet og vedkommendes ret til arv. Hvis en arveberettiget ikke giver arveafkald inden for fristen, anses han eller hun for at have vedgået arven. Den arveberettigede kan også afgive en erklæring til notaren om, at han eller hun vedgår arven inden fristens udløb.

Arvingens beslutning om at vedgå eller give afkald på en arv er uigenkaldelig. Hvis man først har givet afkald på en arv, kan man ikke længere vedgå den, og det er ikke muligt at give arveafkald efter, at man har vedgået arven. Dette princip gælder også for accept af og afkald på et legat, dog med den undtagelse, at legatarer, som også er arvinger, har ret til legatet, selv om de har givet arveafkald.

Erklæringer om vedgåelse af og afkald på arv skal bekræftes notarielt.

Når arvesagen indledes, registrer notaren sagen i registret for testamenter efter at have modtaget meddelelse om, at arvesagen er indledt, og offentliggør en meddelelse i *Ametlikud Teadaanded* senest to dage efter indledningen af sagen. Desuden sender notaren oplysninger om indledningen af en arvesag til kendte arvinger og til andre personer, der har rettigheder eller forpligtelser i henhold til et testamente eller en arvepagt. Krav på grundlag af testamentariske dispositioner meddeles ligeledes af notaren til de personer, som ville have arvet, såfremt der ikke forelå et testamente.

Notaren undersøger arveladers rettigheder og forpligtelser i registrene og i de kreditinstitutter, der driver virksomhed i Republikken Estland. En bekendtgørelse fra [den kompetente minister](#) indeholder en liste over disse institutter. På grundlag af en notarielt bekræftet erklæring fra den person, der har indledt arvesagen, eller fra en person, der har rettigheder i forbindelse med arvesagen, kan notaren også sende anmodninger om oplysninger til andre personer. Hvis arvelader var gift på tidspunktet for arvefaldet, og ægtefællerne indgik ægteskab under den fælles formueordning, fremsender notaren også forespørgsler og anmodninger om oplysninger vedrørende arveladers ægtefælles rettigheder og forpligtelser.

Under arvesagen har enhver person, der har tilladelse til at indlede en arvesag, ret til hos notaren at indhente oplysninger om identiteten af de personer, der har vedgået eller givet afkald på arven. I tilfælde af arv på grundlag af testamentariske dispositioner tilkommer denne ret ligeledes de personer, der ville have arvet, såfremt der ikke forelå et testamente. Ovennævnte personer har også ret til at blive informeret om resultaterne af forespørgsler og anmodninger om oplysninger vedrørende arveladers rettigheder og forpligtelser. I tilfælde af arv på grundlag af testamentariske dispositioner har personer, der ville have arvet, såfremt der ikke forelå et testamente, ret til at få indsigt i testamentet og arvepagten.

Hvis der foreligger et tilstrækkeligt bevis for arvingens ret til at arve og arvens omfang, udsteder notaren et arvebevis, dog først efter en måned efter offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af en arvesag i *Ametlikud Teadaanded*. Notaren anfører i registret for testamenter, at arvebeviset er udstedt.

Efter at arvebeviset er udstedt, kan arvingerne aftale bodeling. I tilfælde af tvister er det en domstol, der er ansvarlig for bodelingen, efter anmodning fra en arving.

På tidspunktet for bodelingen er det nødvendigt at fastslå, hvilke aktiver eller dele af aktiverne der tilhører boet, og hvilke rettigheder og forpligtelser der tilkommer hver arving. Arven deles mellem arvingerne på grundlag af deres arvelod baseret på den almindelige værdi af boets aktiver på tidspunktet for bodelingen. Ved enighed mellem arvingerne kan der i forbindelse med boets aktiver tages højde for en arvings særlige interesser.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Arven falder ved en persons død. Herved tilfalder arven den arveberettigede. Grundlaget for arvefaldet er arvelovgivningningen eller arveladers sidste vilje — udtrykt i et testamente eller en arvepagt. Ret til arv efter en arvepagt har forrang for ret til testamentsarv, og begge disse har forrang for arv efter loven.

Der skal ikke indgives en separat anmodning for at modtage arven. Ved vedgåelse af en arv overgår alle arveladers rettigheder og forpligtelser til arvingen med undtagelse af dem, der i sagens natur hænger uløseligt sammen med arveladers person, eller som ifølge lovgivningen ikke kan overdrages. Hvis arvingen vedgår arven, betragtes ejendomsretten til de genstande, der indgår i boet, som overdraget med tilbagevirkende kraft fra datoen for arvefaldet. Hvis arven vedgås af mere end én arving (medarvinger), tilhører boet dem i fællesskab.

Enhver fysisk person, der var i live på tidspunktet for arveladers død, eller en juridisk person, der fandtes på det tidspunkt, kan have status som arveberettiget. Et levendefødt barn, der fødes efter arvefaldet, betragtes som arveberettiget ved arvefaldet, hvis det er undfanget før arvefaldet. En forening, der er oprettet på grundlag af et testamente eller en arvepagt, anses for at have eksisteret på tidspunktet for arvefaldet, hvis den senere opnår rettigheder som juridisk person.

Den længstlevende ægtefælle er hverken arveberettiget eller har nogen skiftefordele, hvis afdøde havde begæret skilsmisse eller havde indgået en skriftlig aftale om skilsmisse før sin død. Det samme gælder, hvis arvelader ved sin død havde grund til at begære ægteskabet omstødt og havde indgivet en begæring desangående til retten.

En forælder, som helt har fået frataget forældreretten til sit barn, kan ikke blive legal arving til barnet.

En person er ikke arveberettiget, hvis vedkommende opfylder en af følgende betingelser:

- forsætligt og i strid med lovgivningen har forårsaget eller forsøgt at forårsage arveladers død
- forsætligt og i strid med lovgivningen har sat arvelader i en situation, hvor vedkommende ikke var i stand til at træffe en testamentarisk disposition eller til at tilbagekalde en sådan
- ved tvang eller svig har forhindret arvelader i at formulere eller ændre en testamentarisk disposition eller på samme måde har fået arvelader til at formulere eller tilbagekalde en sådan disposition, hvis det ikke længere var muligt for arvelader at udtrykke sin reelle hensigt med testamentet
- forsætligt og i strid med lovgivningen har fjernet eller destrueret et testamente eller en arvepagt, og det ikke længere var muligt for arvelader at forny det/den
- har forfalsket det/den af arvelader udarbejdede testamente/arvepagt eller en del heraf.

Efter estisk ret betragtes modtageren af en tvangsarv ikke som en arving, idet han eller hun erhverver et retskrav mod boet på betaling af et pengebeløb. Retten til tvangsarv opstår, hvis arvelader i kraft af et testamente eller en arvepagt har gjort en livsarving, forælder eller ægtefælle arveløs, og vedkommende ellers ville have været legal arving, og over for hvem arvelader ved sin død efter de familieretlige regler er forpligtet til at betale underholdsbidrag, eller hvis en arvelader har mindsket deres arvelod i forhold til det, som de ellers ville have haft ret til. Tvangsarvens størrelse svarer til halvdelen af den arvelod, som arvingen ville have modtaget i sin egenskab af legal arving, hvis alle de legale arvinger havde vedgået arven.

Med henblik på at indlede et dødsboskifte kan en arving, en af afdødes fordringshavere, en legatar eller en anden arveberettiget indgive en bekræftet erklæring til en notar. Bobehandlingen varetages af den notar, som indledte skiftet, og som i dødsboregistret er angivet som bobestyrer. Hvis det fremgår af dødsboregistret, at skiftet allerede er indledt af en notar efter en anmodning, der er indgivet til en anden notar, sender den notar, der har modtaget den seneste anmodning, denne videre til den notar, der forestår bobehandlingen. Notaren bekræfter en arveattest, hvis der fremlægges tilstrækkelig dokumentation for, at den pågældende er arveberettiget. Hvis der er flere arvinger, skal notaren oplyse, hvor stor hver arvings arvelod er.

En arveberettiget kan enten vedgå eller give afkald på en arv. Hvis den pågældende ikke giver afkald på arven

inden for tre måneder fra det tidspunkt, hvor han eller hun bliver bekendt med eller bør være bekendt med vedkommendes ret til arven, anses personen for at have vedgået arven. En person, som giver afkald på en arv, undgår de retsvirkninger, som ville følge af arven.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Ja, arvingerne skal opfylde alle arveladers forpligtelser. Hvis boet er utilstrækkeligt, skal arvingerne opfylde forpligtelserne med egne midler, medmindre de på baggrund af en opgørelse har opfyldt forpligtelserne i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i lovgivningen, eller boet er erklæret konkurs, eller konkursbegæringen er blevet afvist.

Hvis en arving anmoder om en opgørelse af boet, må dennes kreditorer ikke rette deres krav mod boet, før opgørelsen foreligger, eller fristen herfor er udløbet. Når opgørelsen foreligger, begrænser arvingens forpligtelser med hensyn til boet sig til boets værdi.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Hvis arvelader ejede fast ejendom, bliver registreringen i matrikelregistret ugyldig ved vedkommendes død, da den person, der står opført i matrikelregistret som ejer af den faste ejendom, efterfølgende ikke er den person, som ejendommen (i henhold til den materielle lovgivning) faktisk tilhører, da alle afdødes aktiver overdrages til en anden person, nemlig arvingen, ved arvefaldet.

For at registrere arvingen eller arvingerne i matrikelregistret skal den nye ejer af den faste ejendom indsende en anmodning om registrering og dokumentation i form af en arveattest for, at vedkommende har fået ejendommen udlagt på skiftet.

Hvis den faste ejendom er blevet overdraget til flere medarvinger, er det tilstrækkeligt med en erklæring fra én medarving for at rette registreringen, og de øvrige medarvinger betragtes ikke som relevante. Hermed menes, at deres samtykke ikke er nødvendigt for at foretage registreringen, da en arving ikke kan hindre, at en ejendomsret, som er blevet overdraget til ham eller hende, fremgår af matrikelregistret. Det samme princip gælder, hvis rettighederne hos en del af en gruppe medarvinger overdrages.

Der er i lovgivningen fastsat en række undtagelser for det tilfælde, at det af arveattesten fremgår, at ægtefællerne havde formuefællesskab. I så fald kan hvert enkelt aktiv enten henhøre under formuefællesskabet eller en af ægtefællernes særeje, og dette spørgsmål kan ikke løses ved en bekræftelse af arveattesten.

Der gælder efter estisk ret endvidere nogle undtagelser for det tilfælde, at arvingerne har delt boet med det formål at opløse fællesejet, fastslå, hvilke aktiver eller dele heraf samt de rettigheder og forpligtelser, der tilkommer/påhviler boet, som hver enkelt arving overtager, og hvem der får udlagt den faste ejendom.

Hvis arvelader aldrig har været gift, skal følgende indsendes for at ændre oplysningerne i matrikelregistret:

- arveattesten
- skødet, der er notarielt bekræftet eller underskrevet digitalt. Et digitalt underskrevet skøde skal udarbejdes og indsendes til matrikelregistret via ejendomsportalen (<https://kinnistuportaal.rik.ee>), som man kan få adgang til med et estisk id-kort, med mobil-id, med et udenlandsk id-kort eller via den statslige portal <https://www.eesti.ee>.

Der skal ikke betales gebyr for at berigtige en registrering i matrikelregistret.

I dette tilfælde registreres alle de arvinger, der er angivet i arveattesten, i matrikelregistret som ejere i lige sameje.

I en tilsvarende situation, hvor boet fordeles mellem arvingerne, således at en bestemt arving får udlagt den faste ejendom, skal følgende indsendes for at ændre registreringen i matrikelregistret:

- en bodelingsoverenskomst, som er notarielt bekræftet
- skødet (som kan indgå i ovennævnte notarielle bodelingsoverenskomst).

Der skal betales gebyr for ændring af en registrering i matrikelregistret.

I sådan et tilfælde registreres vedkommende, som i bodelingsoverenskomsten er angivet som den person, der får udlagt den konkrete faste ejendom i forbindelse med skiftet, som ejer af ejendommen i matrikelregistret.

Arveattesten skal forelægges notaren med henblik på notariel bekræftelse af bodelingsoverenskomsten.

Hvis arveladers ægteskab var opløst på tidspunktet for arvefaldet eller blev opløst ved arveladers død, og den faste ejendom i boet ikke var omfattet af ægtefællernes formuefællesskab, skal følgende indsendes for at ændre registreringen i matrikelregistret:

- arveattesten
- dokumentation for, at ejendommen indgår i arveladers særeje
- skødet, der er notarielt bekræftet eller underskrevet digitalt. Et digitalt underskrevet skøde skal udarbejdes og indsendes til matrikelregistret via ejendomsportalen (<https://kinnistuportaal.rik.ee>), som man kan få adgang til med et estisk ID-kort, med mobil-ID, med et udenlandsk ID-kort eller via den statslige portal <https://www.eesti.ee>.

Der skal ikke betales gebyr for at berigtige en registrering i matrikelregistret.

Alle de arvinger, der fremgår af arveattesten, registreres i matrikelregistret.

Notaren skal bekræfte, at ejendommen tilhørte ægtefællens særeje i forbindelse med legalisering af skødet. Som hovedregel skal de dokumenter, der har dannet grundlag for erhvervelsen af ejendommen, forelægges notaren, hvis denne ikke selv kan indhente dem, for at godtgøre, at ægtefællerne har opdelt ejendommen eller gjort aktiverne til den enes særeje (f.eks. ved en ægtepagt, en bodelingsoverenskomst eller et andet dokument vedrørende ejendomsret, hvorved det dokumenteres, at der er tale om særejeaktiver).

Hvis arveladers ægteskab var opløst på tidspunktet for arvefaldet eller blev opløst ved arveladers død, og den faste ejendom i boet var omfattet af ægtefællernes formuefællesskab, skal følgende indsendes for at ændre registreringen i matrikelregistret:

- arveattesten
- dokumentation for, at ejendommen tilhørte afdøde og dennes tidligere ægtefælle i forening.
- skødet, der er notarielt bekræftet eller underskrevet digitalt. Et digitalt underskrevet skøde skal udarbejdes og indsendes til matrikelregistret via ejendomsportalen (<https://kinnistuportaal.rik.ee>), som man kan få adgang til med et estisk ID-kort, med mobil-ID, med et udenlandsk ID-kort eller via den statslige portal <https://www.eesti.ee>.

Der skal ikke betales gebyr for at berigtige en registrering i matrikelregistret.

Alle de arvinger, der er angivet i arveattesten, og den efterlevende ægtefælle eller den tidligere ægtefælle, uanset om de har status som arvinger eller ej, registreres i matrikelregistret.

Notaren skal bekræfte, at ejendommen tilhørte ægtefællerne i forening i forbindelse med legalisering af skødet. Som hovedregel skal de dokumenter, der har dannet grundlag for erhvervelsen af ejendommen, forelægges notaren, hvis denne ikke selv kan indhente dem (bodelingsoverenskomst, ægtepagt).

Hvis arveladers ægteskab var opløst på tidspunktet for arvefaldet eller blev opløst ved arveladers død, og der i boet indgår en fast ejendom, som var omfattet af de tidligere ægtefællers formuefællesskab, og boet er blevet fordelt mellem arvingerne på en sådan måde, at en bestemt arving har fået udlagt den faste ejendom, skal følgende indsendes for at ændre registreringen i matrikelregistret:

- den overenskomst, der er indgået mellem arvingerne om fordeling af de tidligere ægtefællers fælles aktiver som bekræftet af en estisk notar
- skødet (som kan indgå i ovennævnte notarielle overenskomst om fordeling af de tidligere ægtefællers aktiver).

Der skal betales gebyr for ændring af en registrering i matrikelregistret.

Som følge af fordelingen af ægtefællernes aktiver registreres arvelader og den efterlevende ægtefælle i

matrikelregistret som ejere i overensstemmelse med deres respektive arvelodder. De i arveattesten anførte arvinger, som ejendomsretten til den konkrete faste ejendom overdrages til i henhold til overenskomsten, registreres i matrikelregistret som ejere i overensstemmelse med deres arvelod. Hvis den legale arvelod, der tilkommer arvingerne, fordeles mellem dem, angives størrelsen på hver enkelt arvinges arvelod.

Notaren skal bekræfte, at ejendommen ejes i sameje mellem arvingerne i forbindelse med legalisering af skødet og overenskomsten.

I dette tilfælde består en anden mulighed i at fremlægge følgende med henblik på en ændring af registreringen i matrikelregistret:

- overenskomsten om fordeling af de tidligere ægtefællers aktiver og bodelingsoverenskomsten som bekræftet af en estisk notar
- skødet (som kan indgå i ovennævnte notarielle overenskomst om fordeling af de tidligere ægtefællers aktiver).

Der skal betales gebyr for ændring af en registrering i matrikelregistret.

Den person, der får tilskødet en bestemt fast ejendom i henhold til overenskomsten, registreres som ejer i matrikelregistret.

Ved legaliseringen af overenskomsten om fordeling af de tidligere ægtefællers aktiver og bodelingsoverenskomsten skal notaren sikre sig, at der er tale om aktiver, der var ejet af de tidligere ægtefæller i forening.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Ved arveladers død kan en domstol træffe foranstaltninger til forvaltning af boet, hvis

- der ikke er kendskab til nogen arving
- ingen arving er til stede på det sted, hvor aktiverne befinder sig
- det er uvist, om en arving har vedgået arven
- en arving kun har begrænset rets- og handleevne og ikke har fået tildelt en værge
- der foreligger andre situationer som omhandlet i lovgivningen.

Foranstaltningerne består i at tilrettelægge selve forvaltningen af boet og at iværksætte de sikrende tiltag, der er omhandlet i retsplejeloven. Retten udpeger en bobestyrer, som skal forvalte boet.

Retten iværksætter de relevante foranstaltninger af egen drift, medmindre andet er foreskrevet i lovgivningen. Den kan desuden beslutte at iværksætte foranstaltninger til forvaltning af boet efter anmodning fra en af afdødes kreditorer, en legatar eller en anden person, som kan gøre et krav gældende over for boet, hvis manglende iværksættelse af sådanne foranstaltninger kan bringe opfyldelsen af et sådant krav i fare. I tilfælde af en tvist om, hvem der er arveberettiget, kan retten desuden beslutte at iværksætte foranstaltninger til forvaltning af boet efter anmodning fra en person, som fremsætter en begæring om, at vedkommendes status som arving i boet anerkendes.

Hvis afdøde ikke har truffet bestemmelse herom i testamentet, kan retten udpege en person, som har samme rettigheder og er underlagt samme forpligtelser i forhold til dødsboet som dem, der gælder for en bobestyrer.

Nationale og lokale offentlige instanser, notarer og fogeder er forpligtet til at underrette retten om, at der er behov for at iværksætte foranstaltninger til forvaltning af et dødsbo.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Hvis der ikke er truffet foranstaltninger til forvaltning af dødsboet, bestyrer arvingerne boet i fællesskab. Arvingerne er forpligtet til at efterkomme alle testamentets dispositioner, herunder overdrage de enkelte aktiver i overensstemmelse med disse dispositioner.

Hvis der er truffet foranstaltninger til forvaltning af dødsboet, forvaltes boet af den af retten udpegede

bobestyrer, som retten giver instruktioner om forvaltning, benyttelse og administration af aktiverne. Bobestyreren må kun disponere over boets aktiver med det formål at varetage sine forpligtelser og dække omkostningerne til forvaltning af boet. Bobestyreren skal overholde de forpligtelser, som vedkommende har efter lovgivningen.

Hvis der er udpeget en bobestyrer i testamentet, må en arving ikke disponere over aktiver, der indgår i boet, og som bobestyreren behøver for at varetage sine opgaver. Bobestyreren er forpligtet til at forvalte aktiverne med omhu og overlade de genstande, som vedkommende ikke behøver for at bestyre boet, til arvingerne. Indtil arvingen har vedgået arven, har bobestyreren pligt til at forvalte aktiverne eller anmode om sagkyndig bistand hertil.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Bobestyrerens rettigheder, forpligtelser og kompetenceområde

- Forvalte aktiverne med omhu og sikre deres bevarelse.
- Sikre midler fra boet til underhold af familiemedlemmer, som har levet sammen med arvelader indtil dennes død, og over for hvem afdøde havde underholdspligt.
- Opfylde forpligtelser med relation til boet ved hjælp af boets midler og holde retten og arvingerne underrettet om bobehandlingen.
- Inddrage aktiver, der er i en arvings eller tredjemands besiddelse, eller på anden vis holde dem adskilt fra arvingens aktiver, hvis det er nødvendigt for at sikre bevarelse af boet.
- Indgive en anmodning til en estisk notar om at tage boet under behandling, eller såfremt en estisk notar ikke har kompetence hertil, træffe de fornødne foranstaltninger for at finde frem til arvingerne.
- Bobestyreren skal efter at have udarbejdet en boopgørelse fyldestgøre de fordringer, der er forfaldet til betaling. Bobestyreren må kun fyldestgøre endnu ikke forfaldne fordringer med arvingens samtykke. Hvis retten har besluttet at lade boet forvalte af en bobestyrer efter anmodning fra en af afdødes kreditorer, en legatar, eller en anden person, der har et krav mod boet, i et tilfælde, hvor manglende iværksættelse af sådanne foranstaltninger kan bringe opfyldelsen af et sådant krav i fare, skal bobestyreren efter udarbejdelse af boopgørelsen fyldestgøre alle kravene i den rækkefølge, der er fastlagt i lovgivningen. Aktiverne må ikke udlægges til arvingen, før kravene er fyldestgjort.
- Hvis midlerne i et bo ikke er tilstrækkelige til at fyldestgøre alle kravene, og arvingen afviser at fyldestgøre kravene ved hjælp af egne midler, skal bobestyreren eller arvingen indgive en begæring om, at boet erklæres konkurs. Bobestyreren må kun disponere over boets aktiver med det formål at varetage sine forpligtelser og dække omkostningerne til forvaltning af boet. En bobestyrer har ikke ret til at disponere over fast ejendom uden rettens samtykke. Dette gælder ikke i tilfælde, hvor der ikke er fundet nogen arvinger inden et halvt år efter arvefaldet, eller hvis en arving, som har vedgået arven, ikke er begyndt at forvalte aktiverne inden et halvt år efter vedgåelsen af arven, idet bobestyreren i påkommende tilfælde kan afhænde aktiverne i boopgørelsen og deponere midlerne.
- Arvingen har ingen ret til at disponere over et bo, som er blevet overdraget til en bobestyrer.
- Bobestyreren er berettiget til et honorar for at varetage sine opgaver. Beløbet fastsættes af retten.

Den testamentsindsatte bobestyrers rettigheder, forpligtelser og kompetenceområde

- En testamentsindsat bobestyrer skal varetage de opgaver, der er fastsat i lovgivningen, medmindre andet er fastlagt i testamentet. Bobestyreren kan med de berørte personers samtykke træffe andre dispositioner, såfremt dette har til formål at opfylde arveladers sidste vilje.
- Bobestyreren er forpligtet til umiddelbart efter at have accepteret sit hverv at give arvingen en fortegnelse over de aktiver i boet, som han har behov for i forbindelse med bobehandlingen.
- Indtil arvingen har vedgået arven, har bobestyreren pligt til at forvalte aktiverne eller anmode om sagkyndig bistand hertil.
- Bobestyreren er forpligtet til at realisere legater, efterkomme de testamentariske dispositioner og instrukser og enhver anden forpligtelse, der udspringer af et testamente eller en arvepagt.
- Bobestyreren skal forvalte boet med omhu og sikre bevarelsen af boets aktiver.
- Bobestyreren er forpligtet til at tage en genstand, der indgår i boet, i sin besiddelse eller holde den adskilt fra en arvings aktiver, hvis det er nødvendigt for, at han eller hun kan varetage sine opgaver.
- Bobestyreren er berettiget til at påtage sig forpligtelser på boets vegne og disponere over de aktiver, der indgår i boet, hvis det er nødvendigt for, at han eller hun kan varetage sine opgaver.
- Hvis arvelader har truffet dispositioner med hensyn til fordeling af aktiverne, skal bobestyreren fordele

aktiverne mellem arvingerne.

- Bobestyreren har ret til at repræsentere en arving eller legatar i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver.
- Bobestyreren skal overdrage de genstande, der indgår i boet, og som er i dennes besiddelse, i det omfang han eller hun ikke behøver dem for at varetage sine opgaver.
- Hvis bobestyreren ikke er forpligtet til at udføre arveladers dispositioner personligt, kan han eller hun kræve, at en arving gør det.
- En arving har ikke ret til at disponere over aktiver, der indgår i dødsboet, og som bobestyreren behøver for at kunne opfylde sine forpligtelser.
- Bobestyreren er ansvarlig for ethvert tab, som vedkommende påfører en arving eller legatar, hvis han eller hun tilsidesætter sine forpligtelser.
- Bobestyreren skal holde arvinger og legatarer underrettet om sine dispositioner.
- De udgifter, som bobestyreren har i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver, afholdes af boets midler.
- Bobestyreren kan kræve et rimeligt vederlag for sit arbejde, medmindre arvelader har bestemt andet i testamentet.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Hvis der foreligger tilstrækkelig dokumentation for arvingernes arveret og dennes udstrækning, bekræfter notaren arveattesten, idet han eller hun angiver hver arvings arvelod uden dog at opregne de aktiver, der indgår i boet.

Testators rettigheder og forpligtelser overføres til arvingen ved testators død i overensstemmelse med loven. Arvebeviset er ikke af forskriftsmæssig karakter, dvs. at det ikke ophæver eller medfører nogen [ejendomsret](#). Arvebeviset er et dokument, der fastlægger arven efter loven, og som antager, at den eller de personer, der er nævnt i beviset, er arvinger i det angivne omfang.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 18/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.